

Kapitel1: Ljuden

- Hörde du de där?
- Vad då för nåt?
- Men hörde du det inte, det var ju jättehögt!
- Nej jag hörde inget alls.
- Du inbillade dig säkert.
- Ja det kanske jag gjorde.

Mikaela och Josefine är i matsalen . De är 11år gamla och går i samma klass. De har känt varandra i 5år. Mikaela har blåa ögon och ljust hår. Josefine har bruna ögon och brunt hår. Dom är bästa vänner. Nu ska dom ha rast. Dom leker med varandra hela tiden. Dom ska leka med dom andra i kalasen i dag, och inte med sig själva. Då kom mobbaren Frank in i leken, så alla blev rädda och sprang i väg. Frank var klädd i svart hela tiden och hatade rosa. Då kom fröken och sa, kan ni vara tysta era ungdjävlar! Fröken hette Eva. Nu gick dom ut på rast igen.

Kapitel 2: Rädslan

Alla har de jätteroligt förutom en, Anita hon har nästa aldrig nån att leka med.

Josefine sa till Mikaela -ska vi inte fråga om Anita vill vara med oss och leka.

- Jo kom vi frågar, sa Mikaela

Så gick dom till henne och fråga om vi ska leka.

- ja visst men vad ska vi leka för något. Frågade hon med darrig röst, sa Anita

- vi kan hoppa hopprep, sa Josefine

- ja det kan vi bra idé Josefine, sa Anita och Mikaela

Nu skulle alla gå in.

När Mikaela, Josefine och Anita gick igenom den långa och mystiska korridoren till No-salen hörde Josefine något konstigt och hon kände att någon kollade på henne.

- Mikaela och Anita hörde ni det där, sa Josefine

- Nej jag hörde ingenting som du sa- du inbillade dig säkert, sa Mikaela

Nu kom Frank och sa åt dom - Hör ni vad gör ni?

Mikaela sa med darrig röst - Vi kollar på den här affischen som nån har satt upp här.

Nu kom den snälla fröken och sa - vad gör du Frank ska inte du gå till din lektion.

- jo det ska jag, sa Frank

- men gå då, sa fröken

- jag går nu sa Frank

Fröken sa till Mikaela, Josefine och Anita - vill ni ha kakor?

- Ja det vill vi, sa Mikaela, Josefine och Anita

Nu gick dom till sin lektion.

Kapitel 3: Affischen

Efter lektion gick dom tillbaka till affischen och läste.

Det stod: Det är sopp- ätar- tävling. Det är i idrottsalen klockan 14:00 efter skolan. Skriv här under om ni vill vara med. De här namnen stod:

Johannes

Moa

Christian

Emil

Det stod så klart några andra namn också, men det här var några namn från listan.

Helt plötsligt blåste det till och Mikaela såg att det stod något på baksidan av affischen.

Hon vände på den och läste: *“ Tävling! Anmäl er till spring tävling, vinnaren blir kung eller drottning av Sverige!*

Och inte bara för en dag utan för alltid!”

- Det där kan inte vara sant! Man kan inte bli kung i Sverige. Säger Moa.
- Det kanske är sant , men man kanske blir kung för en dag? Säger Emil.
- Ja det kanske man blir? Säger Christian.
- Men tänk om dom ljuger: Säger Johannes.

Vi skriver våra namn och ser vad som händer, säger Josefine.

Alla tyckte det var ett bra förslag.

Kapitel 4:upptäckten

Nästa dag och på skolan.

Mikaela och Josefine har No.

Dom får lära sig om elektricitet , de få koppla ihop batterier med en lampa.

De ska få lampan att lysa. Josefine och Mikaela tycker att det är roligt.

- Josefine, kan du ta med dig Mikaela och hämta mer batterier från källaren? Sa no- läraren.

- ok, sa Josefine

När de kom ned till källaren så såg dom ett litet djur.

- Titta Josefine, det är något där? sa Mikaela

- Ja, det ser ut som en liten mus. De går fram till den. Men när de kommer fram blir den jättestor en mus. Den blir fulare, har huggtänder och tassarna har långa klor. Det luktar väldigt äckligt om den- fotsvett blandat med hundbajs och gamla sopor.

Tjejerna blir jätterädda, de tar snabbt batterilådan och springer därifrån.

Kapitel 5:Dikten

Josefine och Mikaela rusar genom korridoren.

Mikaela sprang lite efter och då sa hon till Josefine:

- Titta här, vad är det?

De stannade upp och läste från ett papper på väggen:

“Jag har en mus, den är liten och fin

Men kommer man för nära blir han stor och ful

Han är inte som andra möss

För han är stor, hårig och har löss”

Men vem har skrivit den här: Sa Mikaela

Jag vet inte: Sa Josefine

Det måste var musen i källaren

- Vi går ner dit igen efter lektionen.

Efter lektionen.

Mikaela och Josefine letade efter musen som egentligen var ett monster.

Dom är jätte nervösa för den kan ju bara komma fram från något håll.

Nu hittade dom den lilla musen sitta där i hörnet.

Den förvandlade sig inte så nu började dom tro att dom bara sett i syne.

Dom gick upp till bibliotek för att ta fram fakta om djuret.

Nu var dom vid biblioteket.

Kapitel 6: Boken

Inne på biblioteket letade Mikaela och Josefine efter böcker om djur. Till slut hittade Mikaela en bok och sa till Josefine:

-Titta här är den!

-Vi sätter oss och letar efter möss, sade Josefine.

-Ja, kom igen vi letar, svarade Mikaela.

Dom började direkt att bläddra och bläddra.

Till slut sa Josefine:

-Vänta jag tror att jag såg nåt!

Josefine och Mikaela läser under rubriken mus, det står:

Den lilla musen är en mycket välkänd gnagare, som finns över hela världen. Det finns ofta i husen.

Då sa Mikaela och Josefine till varandra:

-Det kanske är därför den bor i källaren.

Dom fortsatte att läsa:

När natten faller, ger sig musen ut på jakt efter mat, som kan vara allt möjligt. Den tittar i sädesförråd och skafferier. Den är renlig och tvättar sig noggrant. Synen är dåligt, men musens hörsel och luktsinne är mycket bra. De parar sig året runt. Honan föder 4-8 kullar om året och varje gång 7-10 ungar. De blir i sin tur könsmogna redan när de är sex veckor gamla. Hur många möss kan alltså en enda mus föda under ett år?

Aaa skrek Mikaela och Josefine.

- Vi måste verkligen få bort den darra musen: Sa Josefine.

- Ja de måste vi speciellt innan den föder ungar.

Mikaela och Josefine sprang och hämtade vapen och fällor för att fånga musen dom hämtade jättemycket ost, fiskenät, rep och grejor för att skydda sig själva.

- Tyst, hörde du det där. sa Mikaela.

- Nej jag hörde ingen ting. sa Josefine.

- Okej kom nu vi går ner till källaren. sa Mikaela

- Ja vi går innan du hör nåt annat konstigt. sa Josefine.

Så dom gick ner i källaren och satt ut fällorna. De la mat i fällorna, sen var det bara att gömma sig. Dom gömde sig bakom några lådor och väntade och väntade till slut hörde dom nån äta så dom hoppade fram.

Dom fick tag i musen och sen sprang dom upp till en fröken, och visade den till fröken.

- Jag ringer ett zoo och kollar om dom vill ha den. sa fröken.

Kapitel 7: Blandningen

Mikaela och Josefine var i matsalen och hörde nån skrika.

Dom trodde att det var fröken, men dom var inte säkra.

Dom sprang upp till klassrummet.

- Varför skrek du så högt, sa Mikaela till fröken.

- Jag tappade musens bur och den öppnade sig. Musen sprang så fort, så jag kunde inte fånga den.

Då sa Mikaela

- vart sprang den?

Då sa fröken

- musen sprang ut från klassrummet och sen till höger, sen vet jag inte var den sprang. Då sa Josefine

- tänk om den sprang ner i källaren igen. Då sa Mikaela: -kom vi går ner och kollar.

När dom kom ner i källaren så såg dom en liten mus i ett hörn. Då gick dom närmare, de såg att det var musen som dom hittade förut.

Dom blev rädda och backade tillbaka.

- Vi är tysta, ta den där lådan så fångar vi den: sa Mikaela

- Okej jag tar den: sa Josefine

- Ta den tyst: sa Mikaela.

- Okej: sa Josefine.

Då tog Josefine lådan och gick fram till musen och försökte fånga den.

Men musen var listig och sprang iväg.

Då kom Mikaela på att man kan ju blanda ihop mat som vi hittade i boken som den gillar.

Mikaela och Josefine sprang till biblioteket och letade efter boken igen, men dom hittade inte boken. Dom gick fram till han som satt vid datorn och scannade böckerna som man lånade.

De frågade vad boken med djur är, den heter: Allt om djur.

- Jag kan kolla vem som lånade den: sa han

- Okej: sa Mikaela och Josefine

Det är Anita som har lånat boken: sa han
- Vad är det Anita: skrek Mikaela och Josefine

Så dom letade efter Anita.

Då kom Mikaela på att hon sa ju att hon gillar att vara under biblioteket, sa Mikaela.

Så dom sprang till kapprummet och satte på sig skorna, sen sprang dom ut. Då såg Mikaela och Josefine att hon satt där och läste i en bok, så dom gick fram till henne och frågade om dom fick låna den.

Anita svarar -varför vill ni ha just den här boken?

- Vi ska göra en pastej för att kunna fånga monstret i källaren.

- Ni kan få låna den.

-Tack.

De går till klassrummet, där sätter de sig och skriver receptet.

Du behöver:

Säd, t.ex havre eller korn

Bröd

Ost

Baka ihop allt till en pastej.

De går ned i källaren och lägger pastejen på golvet.

Nu kan vi bara vänta och se!

Kapitel 8: Hämnden

Dom väntade och till slut hörde dom något och gick fram och kollade om dom hade fångat musen, men då såg dom en kille sitta där under lådan.

- men vad gör du här, sa Mikaela

- jag kände än lukt så jag gick fram och kollade vad det var för något, sen kom den här lådan över mig.

- vi hade lagt pastej där för att fånga monstret. sa Josefine

- vilket monster? sa killen

- det är en liten mus men när man kommer nära den so blir den ett jätte stort monster. säger Mikaela

-Vad heter du förresten? sa Josefine

-Jag heter Stefan, sa killen.

Källar dörren stängs bakom dom sedan hörs det ett klick.

-Vad var det?, säger Mikaela och Josefine.

Någon måste ha låst dörren!

-Vem kan det vara? säger Stefan.

-Tror ni det kan vara monstret!, säger Mikaela

-Alla tre springer fram till dörren och tittar i nyckelhålet.

Då ser dom musens svans försvinna iväg.

Kapitel 9: Sanningen

Dom skrek av rädsla.

-Vi måste komma ut här i från, sa Mikaela

-Ja det måste vi, sa Josefine

-Vi letar om vi kan hitta något och ta upp dörren med, sa Mikaela

-Jag letar på vänster sida du på höger, sa Josefine

-Ja så gör vi, sa Mikaela

Så dom gick och letade.

Till slut hittade Josefine en kofot.

-Mikaela, jag hittade en kofot, sa Josefine

-Bra kom så får vi upp dörren med den, sa Josefine

Men när dom försökte öppna dörren så märkte dom att den var kraft lös typ som gummi.

-NEJJJ, sa Mikaela och Josefine.

- Vi kommer aldrig komma ut, sa Mikaela

-Men vi försöker hitta något annat att ta upp dörren med, sa Josefine

-Ja vi letar på samma ställe som först, sa Mikaela

Så dom började leta igen.

Så hittade Mikaela en annan kofot som hon testade.

-Josefine jag hittade en kofot till, sa Mikaela.

- Men är den stark nog, sa Josefine

-Jag testade den där borta och den är stark nog, sa Mikaela

-Okej jag litar på dig, vi försöker få upp dörren nu, sa Josefine

Dom fick upp dörren till slut.

-Jippi, jippi vi kom ut, sa Mikaela och Josefine

Nu sprang Mikaela och Josefine till fröken och sa, att musen sprang ut från källaren och låste in oss.

-Men hur kan musen låsa en dörren, sa fröken

-Ja vet inte, den kanske förvandlade sig till monstret och låste, sa Mikaela

-Ja ja så kan det varit, sa fröken

En kille går förbi.

-Vem är det?, sa Mikaela

-Jag vet inte, sa Josefine

-Kom vi går och kollar, sa Mikaela

Så nu gick dom och kollade och det var Frank.

-Vad håller du i, sa Josefine

-Vad menar du för något, sa Frank

-Den du har bakom ryggen, sa Mikaela

-Jaha du menar den här, det är affischen, sa Frank

-Men varför håller du i den, sa Josefine

-För det är jag som har skrivit den men, ni får inte säga det till någon, sa Frank.

-Varför får vi inte sig till nån, sa Mikaela och Josefine

- För den är inte sann. Jag kan ju inte göra någon till kung eller drottning av Sverige, sa Frank

- Okej vi lovar, sa Mikaela och Josefine

- Vet du vem som hade vänt på affischen då?, sa Mikaela

- Nej, men jag tänkte ta reda på det, sa Frank.

- Får vi hjälpa dig, sa Josefine.

- Jättegärna, sa Frank.

Nu gick dom till kemisalen.

Vad ska vi göra för att ta reda på vem som vände den? sa Mikaela

Vi kan kolla efter fingeravtryck, jag vet hur man gör sa Josefine

Josefine tog fram ett blått puder som hon hade på affischen.

Flera fingeravtryck visade sig.

Sedan gick dom runt och samlade fingeravtryck från sina klasskamrater.

Inget stämde, tillslut hade dom bara en kvar,

Anita

Anita var helt plötsligt försvunnen.

Dom började leta.

- Vi går till hennes favorit plats- under biblioteket, sa Josefine.

Anita satt där.

När hon såg Josefine, Mikaela och Frank komma springande förstod hon att dom visste.

- Ja det var jag som vände på affischen.
  - Varför?, sa Mikaela
  - För jag ville bli drottning av Sverige och för att ingen annan skulle se det och ställa upp på tävlingen så vände jag på affischen.
- Nu vet vi som skrev och vem som vände på affischen, sa Mikaela.
- Men den där dikten om vårt mus/monster, vem kan ha skrivit den, sa Mikaela.
  - Det måste vara någon som gillar mus/monstret, sa Josefine.
  - Det kanske var Stefan, sa både Mikaela och Josefine.
  - Ja det var lite konstigt att han helt plötsligt bara var där i källaren, sa Josefine,
  - Ja eller hur och vart tog han vägen sedan, sa Mikaela
- Vi måste kolla upp den där Stefan, sa båda två.
  - Vi går ner i källaren och kollar om han är kvar.
- När dom kom ner så hittade dom en lapp och den var ifrån Stefan så dom läste lappen det stod:

Hej det är Stefan.

Jag har gått för jag visste att ni skulle lista ut att det var jag som skrev dikten. Jag skrev dikten för att jag gillar möss och dom är gulliga.

För utom när musen förvandlas till ett monster.

Ni undrar kanske hur musen blev till ett monster.

Jag råkade göra en grej på musen.

Jag råkade putade ner en flaska med någon slags bränsle.

Jag trodde att musen skulle dö när han slika i sig en klunk av det.

Men musen var bara vanlig men efter en stund så blev han jätte stor och virrig Jag tyckte att jag var skyldig så jag gick jag orkade inte förklara för alla. Jag låste in musen i källaren jag tyckte det var bäst så.

Hopas att han inte har skadat nån en. Hopas ni förlåter mig.

Vänliga hälsningar Stefan.

Men vad tråkigt, men undra vad han tog vägen, sa Mikaela

Jag det undrar jag också, sa Josefine
Nu måste vi hitta Stefan, sa Mikaela
Ja det för bli vårt nästa uppdrag, sa Josefine
Kom vi visar brevet för fröken, sa Mikaela

Så dom gick och visade till fröken.

Men vad är det, sa Fröken

Det är en lapp från från en kille som heter Stefan, sa Mikaela

Vi hittade den i källaren, sa Josefine.

Får jag se, så jag kan läsa, sa Fröken.

Jaha, det var värst, sa Fröken

Nu Josefine går vi ner i källaren och fångar musen, sa Mikaela

Mikaela och Josefine gjorde en jättestor musfälla, ställde den i källaren
och lyckades fånga musen på första försöket.

Sedan skänkte dom den till närmaste zoo, och blev belönade med
hjeltemedaljer.

Det här med att lösa mysterium kanske är vår grej, sa Josefine.

Ja det är det nog, sa Mikaela och log mot Josefine.

Slut!!

